

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/88/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3810214588
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3810214588.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Stanislavy Markovej a členov senátu JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Ľubice Bajzovej v právnej veci navrhovateľky: I. R., nar. X.XX.XXXX, bytom C. XX, zastúpenej JUDr. Jaroslavom Hujíkom, advokátom so sídlom v Prievidzi, Hviezdoslavova 3, proti odporcovi: N. R., nar. XX.X.XXXX, bytom R., I. cesta XX/X, zastúpenému JUDr. Jánom Kokindom, advokátom v Prievidzi, Mišíka I. 780/19A, v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, na odvolanie navrhovateľky, proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, zo dňa 22.októbra 2012, č.k. 5C/161/2010-119 jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov konania tak, že do výlučného vlastníctva odporcu prikázal domáce kino v zostatkovej hodnote 300,- eur, zostatkovú hodnotu kuchynskej linky 650,- eur, automatickú práčku v zostatkovej hodnote 350,- eur, počítačovú zostavu - počítač, monitor, kopírku s tlačiarňou, napaľovačku v zostatkovej hodnote 250,- eur, mrazničku zn. Calex v zostatkovej hodnote 150,- eur, nerezovú súpravu hrncov v zostatkovej hodnote 400,- eur a konto sporenia v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. H. č. XXXXXXXXXXXX v sume 1.639,26 eur. Odporca prebral povinnosť, uhradiť zostatok úveru v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s., H., číslo XXXXXXXXXXXX, v sume 16.753,84 eur. Navrhovateľke uložil povinnosť, z titulu vyrovnania podielov, zaplatiť odporcovi sumu 3.088,32 eur, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Súčasne rozhodol, že navrhovateľka a odporca, sú povinní zaplatiť na účet okresného súdu, súdny poplatok v sume každý po 56,- eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. O trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov, nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení okresný súd uviedol, že navrhovateľka sa návrhom, podaným proti odporcovi, domáhala vyporiadania ich bezpodielového spoluvlastníctva z dôvodu, že manželstvo bolo dňa 21.2.2008, Okresným súdom v Prievidzi právoplatne rozvedené a k dohode o vyporiadaní spoločného majetku s odporcom, nedošlo. Uviedla, že do bezpodielového spoluvlastníctva, patria hnutelné veci, v zostatkovej hodnote celkom 2.100,- eur. Okrem toho si počas trvania manželstva vzali úver v Prvej stavebnej sporiteľni, na rekonštrukciu bytu odporcu. Navrhovateľka navrhla, aby hnutelné veci boli prikázané do vlastníctva odporcu, rovnako ako povinnosť, uhradiť zostatok úveru v Prvej stavebnej sporiteľni. V rámci vyporiadania, navrhla zohľadniť skutočnosť, že po uzavretí manželstva súhlasila s prechodom nájmu jej 1-izbového bytu v C. na ul. H. XX/X na bývalú manželku odporcu, H. R., pretože po rozvode manželstva, bol odporca povinný tejto zabezpečiť náhradný byt a on zostal ďalším výlučným nájomcom a členom

OSBD C.. Uviedla, že 2-izbový byt, v ktorom predtým bývala, vymenila na žiadosť bývalej manželky odporcu za 1-izbový a následne súhlasila s prechodom nájmu k tomuto bytu na H. R.. Navrhovateľka uviedla, že odporcovi zostala majetková hodnota spočívajúca vo všeobecnej hodnote jeho trojizbového družstevného bytu, ktorá v r. 1998 bola najmenej 800.000,- Sk a v čase zániku ich manželstva 1.500.000,- Sk, t.j. 49.790,- eur. Uviedla, že odporca by jej mal nahradiť sumu 24.895,- eur, čomu by zodpovedala všeobecná hodnota 1-izbového bytu, v čase zániku jej manželstva s odporcom. Keďže v hodnote odporcovho družstevného bytu, je zohľadnená aj rekonštrukcia vykonaná z prostriedkov získaných z úveru v Prvej stavebnej sporiteľni, navrhla aby časť dlhu, ktorý po zániku manželstva splácal odporca, t.j. cca 8.298,- eur bola odpočítaná od sumy 49.790,- eur a voči odporcovi si uplatnila nárok na zaplatenie sumy 20.746,- eur. Celkom žiadala, aby jej odporca titulom vyrovnania podielov uhradil sumu 21.796,- eur. Súčasne žiadala, aby jej odporca vydal hnutelné veci v celkovej hodnote 1.080,- eur, ktoré sú jej vlastníctvom, nepatria do BSM a ktoré má odporca vo svojej držbe. V priebehu konania, návrh v časti o vydanie hnutelných vecí, navrhovateľka vzala späť. Odporca potvrdil, že hnutelné veci, ktoré navrhovateľka označila v návrhu, nadobudli počas trvania manželstva a nemal výhrady, ani voči ich zostatkovej hodnote. Uviedol však, že kuchynskú linku už nevlastní, pretože tá zostala v družstevnom byte, ktorý v roku 2008 previedol na iného člena OSBD. Nesúhlasil s názorom navrhovateľky, že jej vznikol nárok na výplatu z členského podielu družstevného bytu, ktorého bol výlučným nájomcom, ako aj členom družstva. Potvrdil, že po rozvoze jeho prvého manželstva, sa jeho bývalá manželka nasťahovala do 1-izbového bytu, ktorý mala od Mesta C., v nájme navrhovateľka. K uvedenému bytu nemala žiadne vlastnícke nároky a preto nemožno podľa jeho názoru hovoriť, o započítaní akejkoľvek majetkovej hodnoty, do družstevného bytu v Prievidzi, na D. ul. Okrem toho poukázal na to, že on sám spláca úver v Prvej stavebnej sporiteľni, ktorý si počas trvania manželstva vzali spoločne, na rekonštrukciu družstevného bytu vo výške 250.000,- Sk. Až následne, po podpise zmluvy zistil, že navrhovateľka navýšila úverový rámec na 500.000,- Sk a časť týchto prostriedkov (minimálne v polovici), použila na jemu neznámy účel. Celá ťarcha splácania úveru, však zostala na ňom. Vzhľadom k tomu uviedol, že nie on, ale navrhovateľka by mala doplácať jemu z titulu úplného vyrovnania. V súvislosti s osobnými vecami navrhovateľky uviedol, že tieto veci navrhovateľke nezadržáva, už v minulosti uviedol, že je ochotný jej ich odovzdať, keď oznámi, kedy si ich príde prevziať.

Ako ďalej vyplynulo z odôvodnenia, po vykonanom dokazovaní prvostupňový súd zistil, že manželstvo účastníkov, uzavreté dňa 5.12.1997 v C., bolo rozsudkom súdu zo dňa 22.11.2007, č.k. 12C/87/2007-17, rozvedené. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 21.2.2008. Ako vyplynulo z výpovedí účastníkov, počas trvania manželstva, účastníci konania nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva hnutelné veci a to domáce kino, kuchynskú linku - čerešňovú, automatickú práčku, počítačovú zostavu pozostávajúcu z počítača, monitora, kopírky s tlačiarňou a napalovačky, mrazničku zn. Calex a nerezovú hrncovú súpravu. Na zostatkovej hodnote uvedených hnutelných vecí sa účastníci dohodli a táto je podľa ich dohody, 2.100,- eur. Z výpovedí účastníkov bolo tiež zistené, že uvedené hnutelné veci sa nachádzajú u odporcu, okrem kuchynskej linky, ktorá zostala v družstevnom byte, ktorý odporca previedol, na iného člena bytového družstva. Navrhovateľka v konaní navrhla, aby hnutelné veci boli prikázané do výlučného vlastníctva odporcu, s čím odporca súhlasil. Z potvrdenia Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. zo dňa 11.6.2012 bolo zistené, že ku dňu zániku manželstva, mali účastníci neuhradený úver č. XXXXXXX 2 04, vo výške 16.753,84 eur (vrátane úrokov) a na konte sporenia č. XXXXXXX 5 03 bola suma 1.634,81 eur + úroky 4,45 eur. Zároveň z oznámenia Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. vyplýva, že po zániku manželstva účastníkov, úver splácal odporca. Z výpovedí účastníkov v konaní vyplynulo, že za trvania ich manželstva vykonali rekonštrukciu družstevného bytu, v ktorom žili a ktorého výlučným nájomcom, po rozvoze jeho prvého manželstva, bol odporca. Rekonštrukcia bola financovaná zčasti z prostriedkov stavebného úveru od Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. a navrhovateľka zo svojich vlastných finančných prostriedkov na tento účel, vložila sumu 3.000,- Sk. V konaní bolo medzi účastníkmi sporné, v akej sume boli investované prostriedky z úveru. Navrhovateľka tvrdila, že šlo o sumu asi 240.000,- Sk, podľa odporcu to bola suma najviac 200.000,- Sk. Zo zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 13.6.2006 vyplýva, že účastníkom bola poskytnutá suma mimoriadneho medziúveru v sume 500.000,- Sk. Z dokladov predložených Prvou stavebnou sporiteľňou bolo zistené, že stavebnej sporiteľni boli predložené doklady o použití peňažných prostriedkov vo výške 500.000,- Sk. Jedným z dokladov je faktúra spoločnosti M., s.r.o. D. vystavená na sumu 240.142,- Sk. V konaní navrhovateľka uviedla, že táto suma nebola použitá pri rekonštrukcii bytu, zvyšné prostriedky z úveru mali podľa nej byť použité na rekonštrukciu. Odporca v konaní namietal, že z predložených dokladov vyplýva, že mali byť zakúpené napr. 2 sprchové kúty, 3 batérie, dve položky (pod č. 83, 84) predstavujú nákup kuchynskej

linky, ktorá bola uplatňovaná už v rámci nadobudnutých, hnuiteľných vecí. Taktiež z predložených dokladov vyplynulo, že napr. doklad pod pol. č. 59, predstavuje nákup hlavného stavebného materiálu, ktorý nebol použitý na rekonštrukciu bytu. Taktiež odporca namietal doklady vystavené od septembra 2006, pretože v tomto období, už rekonštrukcia bola ukončená. Celková suma dokladov, ktoré namietal, predstavovala 344.757,- Sk. Uviedol, že z toho vyplýva, že na nákup materiálu bola použitá suma cca 151.000,- Sk, uznával však, že investované do rekonštrukcie mohlo byť 200.000,- Sk, zvyšná časť predstavuje cenu za prácu. Navrhovateľka trvala na tom, že na rekonštrukciu mala byť použitá suma 250.000,- Sk, zvyšná suma bola spotrebovaná iným spôsobom, nevedela však uviesť, na aké účely. K námietkam odporcu, voči konkrétnym dokladom, sa nevyjadřila. Z dokladu predloženého Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s. pod č. 83, 84 vyplýva, že išlo o nákup kuchynskej linky, v celkovej sume 23.492,- Sk. Tie isté doklady sú uvedené pod č. 6 a 7. Pod č. 59 je doklad o nákupe rúr, žľabov, ekotrendu v celkovej sume 28.105,- Sk, pod č. 3, je doklad o nákupe sprchového kúta v cene 14.000,- Sk a rovnako pod č. 74 je doklad o nákupe sprchového kúta v sume 11.970,- Sk. Doklady pod č. 49, 50, 52, 57, 60, 61, 64, 67, 68, 69, 72 - 74, 76, 77, 78 - 80, sú vystavené v období september - október 2006, teda v čase, kedy rekonštrukcia bytu, už bola ukončená. Tieto doklady sú v sume celkom 30.679,90 Sk (bez č. 74 - sprchový kút). Navrhovateľka v konaní žiadala zohľadniť skutočnosť, že po uzavretí manželstva s odporcom, prenechala 1-izbový byt, ktorého nájomkyňou bola, bývalej manželke odporcu, pretože tento sa po rozvedení predchádzajúceho manželstva stal výlučným nájomcom družstevného bytu a bol povinný zabezpečiť bývalej manželke, bytovú náhradu. Išlo o nájomný mestský byt. Podľa navrhovateľky, takto odporca, získal majetkovú hodnotu vo výške všeobecnej hodnoty 3-izbového družstevného bytu. V súvislosti s tým, si nárokovala od odporcu zaplatenie sumy 24.895,- eur, pretože táto suma by zodpovedala hodnote 1-izbového bytu, v čase zániku ich manželstva. Navrhovateľka sa voči odporcovi domáhala aj vydania hnuiteľných vecí v celkovej hodnote 1.080,- eur, ktoré sú jej vlastníctvom a ktoré má odporca u seba. V priebehu konania v tejto časti návrh vzala späť, s čím odporca súhlasil a súd konanie v tejto časti zastavil.

Prvostupňový súd v odôvodnení, ďalej s odkazom na ust. § 143, § 148 ods. 1, § 149 ods. 3, § 150 OZ uviedol, že v konaní bolo nepochybne preukázané, že manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené, ako aj to, že k dohode o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva medzi nimi, po zániku manželstva nedošlo. Návrh navrhovateľky, bol preto podaný dôvodne. Súd v konaní zisťoval rozsah bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, ako aj jeho hodnotu. Rozsah bezpodielového spoluvlastníctva medzi účastníkmi nebol sporný, bolo zistené, že sem patria hnuiteľné veci: domáce kino, kuchynská linka - čerešňová, automatická práčka, počítačová zostava pozostávajúca z počítača, monitora, kopírky s tlačiarňou a napalovačky, mraznička zn. Calex a nerezová hrncová súprava. Ich súhrnná zostatková hodnota je vo výške 2.100,- eur a bola ustálená na základe dohody účastníkov. Vzhľadom k tomu, že po rozvedení manželstva, odporca členské práva k družstevnému bytu previedol na tretiu osobu spolu s kuchynskou linkou, súd pri vyporiadaní, zohľadňoval len zostatkovú hodnotu kuchynskej linky. Okrem toho bolo zistené, že do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, patrí aj zostatok na konte sporenia v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. vo výške 1.634,81 eur + úroky 4,45 eur. Celkovo je teda hodnota bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov 3.739,26 eur. Okrem toho sem patria aj pasíva - zostatok úveru v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s., č. XXXXXXX 2 04 vo výške 16.753,84 eur (vrátane úrokov). V konaní bolo nepochybne preukázané, že počas trvania manželstva, účastníci vložili do bytu, ktorého výlučným nájomcom bol navrhovateľ, investície v súvislosti s jeho rekonštrukciou. Na tento účel, boli použité prostriedky z úveru poskytnutého Prvou stavebnou sporiteľňou, a.s., vo výške 500.000,- Sk. Keďže boli prostriedky patriace do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov vynaložené do družstevného bytu, ktorého výlučným nájomcom bol odporca, vznikol navrhovateľke nárok na náhradu toho, čo bolo vynaložené zo spoločného, na odporcov ostatný majetok, v zmysle § 150 Občianskeho zákonníka. V konaní bola sporná výška vynaložených investícií. Podľa navrhovateľky to bolo cca 250.000,- Sk, podľa odporcu suma 200.000,- Sk. Výšku vynaložených investícií, súd ustálil na sumu 200.000,- Sk. Vychádzal pritom z toho, že z dokladov predložených v súvislosti s preukázaním použitia poskytnutého úveru, sama navrhovateľka uviedla, že suma 240.142,- Sk nebola použitá na rekonštrukciu bytu. Okrem toho bolo zistené, že nemožno zohľadniť doklady o kúpe kuchynskej linky v sume celkom 23.492,- Sk (táto bola uplatnená v rámci vyporiadania hnuiteľných vecí), sprchového kúta v sume 11.970,- Sk, rúr, žľabov, ekotrendu v sume 28.105,- Sk. Spolu tieto položky predstavujú sumu 63.567,- Sk. Zohľadniť nemožno ani doklady o vynaložení finančných prostriedkov uvedených pod dokladmi č. 49, 50, 52, 57, 60, 61, 64, 67, 68, 69, 72 - 74, 76, 77, 78 - 80, keďže boli vystavené v období september - október 2006, teda v čase, kedy rekonštrukcia bytu, už bola ukončená. Tieto doklady sú v

sume celkom 30.679,90 Sk (bez č. 74 - sprchový kút). Z toho teda vyplýva, že celková suma investícií, preukázaná dokladmi o nákupe materiálu, bola 165.611,10 Sk. Keďže odporca súhlasil s tým, že do rekonštrukcie bytu boli vynaložené investície vo výške 200.000,- Sk, súd vychádzal z tejto sumy. Pri rozhodovaní, zohľadnil aj sumu 3.000,- Sk, ktoré navrhovateľka vynaložila na uvedenú rekonštrukciu, zo svojich výlučných prostriedkov. Okrem vložených investícií, si navrhovateľka v konaní uplatňovala aj nárok, na výplatu z hodnoty členského podielu družstevného bytu v súvislosti s tým, že poskytla 1-izbový nájomný mestský byt bývalej manželke odporcu, keďže odporca mal povinnosť zabezpečiť jej bytovú náhradu a on, sa stal výlučným nájomcom 3-izbového družstevného bytu. V danom prípade nebolo sporné, že po rozvoде prvého manželstva odporcu, sa do 1-izbového bytu, ktorý mala v nájme od Mesta Prievidza navrhovateľka, nasťahovala bývalá manželka odporcu, H. R. a súčasne, s ňou bola uzavretá aj nájomná zmluva, s vlastníkom bytu, t.j. Mestom C.. V tomto prípade, podľa názoru okresného súdu, nemožno požadovať výplatu z hodnoty členského podielu bytu, pretože navrhovateľka bola iba nájomcom bytu, ktorý vlastnilo Mesto C., nemala k nemu vlastnícke, ani iné majetkové právo. Z jej strany teda nedošlo k vynaloženiu žiadnej majetkovej hodnoty v jej výlučnom vlastníctve, do majetku odporcu. Odporca, mal voči prvej manželke po rozvoде ich manželstva, povinnosť zabezpečiť jej náhradné bývanie, čo znamená, zabezpečiť možnosť, uzavrieť nájomnú zmluvu k bytu, za obdobných podmienok, ako v prípade spoločného nájmu bytu s odporcom. Z toho vyplýva, že povinnosťou odporcu, nebolo zakúpiť jej iný byt a v súvislosti s tým, vynaložiť finančné prostriedky. Navrhovateľka, teda odporcovi neposkytla žiaden majetkový prospech. K 1-izbovému bytu, ktorý prenechala do užívania H. R. nemala žiadne majetkové právo, nedošlo teda k vynaloženiu žiadnej majetkovej hodnoty z jej strany a preto nie je dôvod na postup, podľa § 150 Občianskeho zákonníka. Súd rozhodol tak, že hnutelné veci patriace do bezpodielového spoluvlastníctva prikázal do výlučného vlastníctva odporcu, ktorý ich po rozvoде aj nepretržite užíva. Pokiaľ ide o kuchynskú linku, ktorú odporca po rozvoде manželstva spolu s bytom odstúpil inému členovi bytového družstva, súd do jeho vlastníctva prikázal zostatkovú hodnotu uvedenej kuchynskej linky. Odporcovi, bolo prikázané do jeho vlastníctva aj konto sporenia, na účte Prvej stavebnej sporiteľne s prihliadnutím k tomu, že úver spláca výlučne odporca. Odporcovi tak pripadli do výlučného vlastníctva hnutelné veci v celkovej zostatkovej hodnote 2.100,- eur + 1.639,26 eur prostriedky z konta sporenia, spolu teda 3.739,26 eur, čo zároveň predstavuje hodnotu aktív patriacich do BSM. Z tejto sumy by mala pripadnúť na každého z účastníkov hodnota zodpovedajúca 50%, t.j. odporca by mal z titulu vyrovnania podielov vyplatiť navrhovateľke sumu 1.869,63 eur. Ku dňu zániku manželstva, mali účastníci aj dlh vo výške celkom 16.753,84 eur, z titulu nesplateného úveru v Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. Na tejto pohľadávke sa účastníci podieľajú rovnakým podielom, ako v prípade aktív, t.j. každý 50%. Navrhovateľka navrhla, aby celý dlh prevzal odporca, pretože išlo o prostriedky vynaložené na rekonštrukciu jeho bytu a odporca s prevzatím splácania dlhu, súhlasil. Okrem toho bolo zistené, že po rozvoде manželstva, dlh splácal výlučne len odporca. Súd preto rozhodol tak, že povinnosť zaplatiť zostatok úveru, prevezme odporca. V súvislosti s tým, navrhovateľke vzniká povinnosť uhradiť odporcovi 50% dlžnej sumy, t.j. 8.376,92 eur. Ako už bolo uvedené, počas trvania manželstva bolo zo spoločných prostriedkov účastníkov, vynaložených 200.000,- Sk (6.638,78 eur) do bytu, ktorého výlučným nájomcom a členom družstva, bol odporca. Navrhovateľke teda vznikol nárok, na zaplatenie polovice vynaložených investícií, čo je 3.319,39 eur. Okrem toho má nárok, na zaplatenie sumy 3.000,- Sk, t.j. 99,58 eur, ktorá predstavuje sumu, ktorú vynaložila navrhovateľka, zo svojich výlučných prostriedkov, na rekonštrukciu bytu odporcu. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľke vznikol nárok na zaplatenie sumy 1.869,63 eur, z titulu vyrovnania podielov za hnutelné veci, 3.319,39 eur z titulu investícií, vložených na rekonštrukciu bytu odporcu zo spoločných prostriedkov a sumy 99,58 eur, z titulu investícií vložených z jej výlučných prostriedkov, do bytu odporcu. Celkom jej vznikol nárok na zaplatenie sumy 5.288,60 eur. Zároveň jej vznikla povinnosť vyplatiť odporcovi sumu 8.376,92 eur (polovica dlžnej sumy úveru, ktorý spláca výlučne odporca). Po započítaní týchto súm je zrejmé, že navrhovateľka je povinná zaplatiť odporcovi sumu 3.088,32 eur a túto sumu jej súd uložil uhradiť, v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Okresný súd v napadnutom rozsudku, účastníkom určenú poplatkovú povinnosť odôvodnil tak, že konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, podlieha poplatkovej povinnosti. Výška súdneho poplatku je určená podľa položky č. 6 písm. b) sadzovníka k zákonu č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vo výške 3%, z hodnoty vyporiadavaného majetku. Súd preto uložil navrhovateľke aj odporcovi, zaplatiť každému sumu 56,- eur (3% zo sumy 1.869,63 zaokrúhlenej na celé eurá smerom nadol, t.j. zo sumy aktív patriacich do BSM, ktoré pripadajú na každého z účastníkov) a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, na účet súdu. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142

ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože každý z účastníkov, mal v konaní úspech len čiastočný.

Rozsudok okresného súdu, v zákonom stanovenej lehote, písomne podaným odvolaním, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, napadla navrhovateľka. Žiadala, aby odvolací súd, napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, čo odôvodnila tým, že podľa jej názoru, prvostupňový súd na základe vykonaného dokazovania, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a to najmä k nesprávnemu vyhodnoteniu vykonaných dôkazov a vec nesprávne právne posúdil, čím uplatnila dôvody odvolania, v zmysle § 205 ods. 2 písm. e/, f/ O.s.p..

V odôvodnení svojho odvolania uviedla, že podľa jej názoru, zodpovedá zásadám vyporiadania BSM, uvedeným v § 150 O.s.p., aby v konečnom vyporiadani BSM medzi ňou a odporcom, bola zohľadnená v jej prospech suma cca. 10.000,- eur, predstavujúca reálnu polovicu všeobecnej hodnoty členského podielu družstevného bytu, ktorého výlučným nájomcom, ako aj členom družstva, bol pred uzatvorením manželstva s navrhovateľkou odporca a to na základe tej skutočnosti, že on tieto práva nadobudol v dôsledku vyporiadania BSM so svojou prvou bývalou manželkou za podmienky, že sa zaviazal k povinnosti zabezpečiť tejto bytovú náhradu, v rozsahu náhradného bytu, ktorú povinnosť však za neho splnila navrhovateľka tým, že umožnila prevod práva nájmu bytu, ktorého v tom čase nájomkyňou bola ona sama, na prvú bývalú manželku odporcu. Týmto podľa jej názoru, poskytla za odporcu, plnenie zodpovedajúce nároku jeho bývalej manželky, na polovicu trhovej hodnoty členského podielu predmetného družstevného bytu, ktorá v rozhodnom období nemohla byť nižšia, ako 600.000,- Sk, z čoho polovica predstavuje sumu 10.000,- eur, v ktorej výške za tejto situácie, podľa jej názoru za odporcu, plnila jeho bývalej manželke. Poukázala na to, že rovnako ona, mala reálnu možnosť byt, ktorý mala v nájme, si odkúpiť do vlastníctva, o ktorú možnosť týmto spôsobom prišla. Podľa jej názoru, je preto potrebné prihliadnuť na to, ako sa kto zaslúžil o udržanie spoločných vecí, aby jej plnenie za odporcu bolo zohľadnené vo výške, zodpovedajúcej peňažnej sume, ktorú by bol mohol mať odporca zaplatiť bývalej manželke, ak by jej nebola postúpila navrhovateľka, právo nájmu k jej bytu. Uviedla, že právny názor okresného súdu, že vyššie uvedené plnenie za odporcu nie je možné zohľadniť, pretože právo nájmu bytu, ktoré previedla, nemá majetkovú hodnotu, považovala za nesprávny. Rovnako za nesprávny, považovala aj názor súdu, že odporca nemusel svoju povinnosť, zabezpečiť bývalej manželke bytovú náhradu, splniť prevodom vlastníckych práv k bytu, stačilo len zabezpečiť jej prenájom v inom byte. V tomto smere poukázala na to, že súd opomenul zohľadniť to, že odporcova predchádzajúca manželka, mala nárok na plnenie aj z titulu vyporiadania ich BSM, vrátane nároku výplaty zo všeobecnej zostatkovej hodnoty členského podielu a tento nárok nemusel odporca plniť len z dôvodu, že tejto bol zabezpečený náhradný byt. Podľa jej názoru, rovnako nemožno opomenúť, že odporcovi takto zostala majetková hodnota vyjadriteľná v peniazoch, ktorá predstavuje reálne polovicu všeobecnej hodnoty členského podielu predmetného družstevného bytu, teda suma cca. 10.000,- eur a to výlučne jej pričinením. Ďalej uviedla, že pokiaľ by aj súd dospel k inému výkladu ust. § 150 OZ, nemožno opomenúť, ani prípadné posúdenie jej nároku z hľadiska ust. § 451 a nasl. OZ, pretože odporca sa bez akýchkoľvek pochybností obohatil na jej úkor tým, že ani potom, čo predmetný byt odpredal, neposkytol jej po predaji bytu plnenie a to nielen vo výške polovice z predajnej ceny družstevného bytu, ale ani vo výške, o ktorú sa nepochybne na jej úkor obohatil tak, že ona poskytla plnenie za neho, jeho bývalej manželke. Uviedla, že tým, že odporca členské práva k družstevnému bytu odplatne previedol, zbavil ju možnosti byt užívať, zbavil ju práva na bytovú náhradu, odmietol jej poskytnúť akékoľvek peňažné vyrovnanie. Poukázala na to, že z hľadiska jej nároku aj z tohto právneho titulu, nie je tu žiadna prekážka, ktorá by súdu bránila o tomto rozhodnúť, aj v tomto konaní. Poukazovala na to, že bývalá manželka odporcu, sa stala nájomkyňou jej bytu na základe dohody, podľa ktorej sa odporca zaviazal, že navrhovateľka bude mať rovnaké postavenie ako on, vo vzťahu k družstevnému bytu, ktorého bol v tom čase výlučným nájomcom, čo sa však v konečnom dôsledku nestalo, pretože uzatvorením manželstva s odporcom, sa stala len spoločnou nájomkyňou predmetného družstevného bytu a rozvodom manželstva, jej spoločný nájom k predmetnému bytu, zanikol. Odporca byt odpredal a primerané vyrovnanie v tomto smere, jej poskytnúť odmietol.

Odporca nevyužil svoje právo, písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Krajský súd vec preskúmal, v súlade s ust. § 212 ods. 2 písm. d/ O.s.p a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny a preto je potrebné podľa § 219 ods. 1 O.s.p., tento potvrdiť. O odvolaní rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu, podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p..

V prejednávanej veci, je rozsudok okresného súdu vecne správny, jeho odôvodnenie zodpovedá kritériám v ust. § 157 ods. 2 O.s.p. Odvolací súd sa s odôvodnením rozhodnutia identifikuje a preto na tieto dôvody, podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. poukazuje.

Na zdôraznenie správnosti rozsudku prvostupňového súdu, uvádza nasledovné:

V bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov, za trvania manželstva, s výnimkou vecí získanej dedičstvom, alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe, alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jedného z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzatvorením manželstva, alebo ktorému bola vec vydaná, ako právnenému nástupcovi pôvodného vlastníka (§ 143 OZ). Zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo, a vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150 (§ 149 ods. 1 OZ). Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd (§ 149 ods. 3 OZ). Pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí a na to, ako sa každý z manželov, staral o rodinu a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločnej veci. Pri určení miery pričinenia, treba vziať zreteľ na starostlivosť o deti, na obstaranie spoločnej domácnosti (§ 150 OZ).

Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že prvostupňový súd uzatvoril predmet BSM, rozdelenie vecí patriacich do BSM, vrátane ich hodnoty, ako aj vynaložené prostriedky z výlučného majetku oboch účastníkov na spoločný majetok, ktoré závery prvostupňového súdu v tomto smere, navrhovateľka v odvolaní, žiadnym spôsobom nespochybnila.

K odvolacím dôvodom navrhovateľky, považuje odvolací súd za potrebné uviesť nasledovné:

Navrhovateľka vo svojom odvolaní, namieta nesprávny záver okresného súdu v tom zmysle, že neakceptoval ňou uplatnený nárok vo výške 10.000,- eur, predstavujúci polovicu zostatkovej hodnoty členského podielu družstevného bytu vzhľadom k tomu, že odporca získal túto majetkovú hodnotu výlučne pričinením navrhovateľky v tom smere, že splnila povinnosť za odporcu, poskytnúť jeho bývalej manželke, bytovú náhradu v rozsahu náhradného bytu a to tak, že sa ona sama v jej prospech, vzdala práva nájmu k obecnému bytu, ktorého v tom čase, bola nájomkyňou.

Podľa § 704 ods. 1 OZ, ak sa niektorý z manželov, stal nájomcom bytu pred uzavretím manželstva, vznikne obom manželom, spoločný nájom bytu uzavretím manželstva.

Podľa § 704 ods. 2 OZ to isté platí, ak vzniklo pred uzavretím manželstva, niektorému z manželov, právo na uzavretie zmluvy o nájme družstevného bytu. Družstevný byt vo vlastníctve bytového družstva, nie je vo vlastníctve člena bytového družstva. Pokiaľ však ide o členský podiel, ktorý môže byť predmetom prevodu, alebo dedenia, tento má určitú majetkovú hodnotu, ktorého cena sa stanoví ako cena všeobecná, t.j. cena, za ktorú by bolo možné v danom mieste a čase, nadobudnúť členské práva a povinnosti k bytu, porovnateľnej veľkosti, polohy, vybavenia, veku a podobne, pričom obvykle, sa táto trhová hodnota zisťuje porovnaním už realizovanými prevodmi členských podielov, v danom čase a mieste. Ak je členom bytového družstva iba jeden z manželov, v prípade zániku manželstva, členský podiel pripadá po zániku, zo zákona tomuto manželovi. Z uvedeného vyplýva, že zákon v týchto prípadoch chráni majetkové práva toho, kto získal právo na pridelenie družstevného bytu a uzavrel nájomnú zmluvu, o nájme družstevného bytu pred uzavretím manželstva; členský podiel pokiaľ

má majetkovú hodnotu, tak možno považovať za jeho výlučný majetok. Nejde teda v tomto smere o majetok, ktorý by bol v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Rovnako, ak nevzniklo spoločné členstvo manželov v bytovom družstve, potom byt, ktorý by nadobudol do vlastníctva podľa § 16 zák.č. 182/1993 Z.z. ten z manželov, ktorý bol výlučným členom družstva, rovnako nemohol byť, predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

V preskúmvanej veci, odporca nesporne nadobudol členstvo a nájom družstevného bytu, ešte pred uzatvorením manželstva s navrhovateľkou. Uzavretím manželstva, im vzniklo právo spoločného nájmu družstevného bytu (§ 704 ods. 2 OZ), nevzniklo im však spoločné členstvo v družstve a členský podiel sa nestal spoločným. Pretože členom družstva bol len odporca, len on bol ako člen aj výlučne oprávnený, vyzvať družstvo k prípadnému prevodu bytu do vlastníctva a teda, len výlučne do jeho vlastníctva, by mohlo bytové družstvo predmetný byt previesť v súlade s § 16 zák.č. 182/1993 Z.z.. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, keďže členský podiel a jemu zodpovedajúca majetková hodnota, boli vo výlučnom vlastníctve odporcu, ešte pred uzatvorením jeho manželstva s navrhovateľkou, a nepatrili tak do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania, nemohli tak byť predmetom vyporiadania BSM, keďže nešlo o vec spoločne nadobudnutú, z čoho vyplýva, že námietka navrhovateľky, spočívajúca v tom, že odporca potom, ako členský podiel, po rozvoze manželstva odplatne previedol, jej nevyplatil polovicu z jeho majetkovej hodnoty, ktorú takýmto prevodom získal, je neopodstatnená.

Rovnako za nedôvodnú, mal odvolací súd aj námietku navrhovateľky, spočívajúcu v tom, že tento ňou v konaní uplatnený nárok, jej vznikol z toho dôvodu, že to bola práve ona, ktorá sa zaslúžila o získanie tejto majetkovej hodnoty na strane odporcu, spočívajúcej v tom, že sa stal výlučným nájomcom predmetného družstevného bytu, pred uzatvorením ich manželstva a súčasne aj členom družstva, pretože to bola ona, ktorá za neho splnila povinnosť, spočívajúcu v zabezpečení bytovej náhrady jeho bývalej manželke, v dôsledku čoho, ju tento nemusel z hodnoty členského podielu, vyplácať.

Predovšetkým si je potrebné uvedomiť, že majetkovú hodnotu, spočívajúcu vo výlučnom členskom podiele odporcu v bytovom družstve, tento nezískal za trvania manželstva s navrhovateľkou, ale v konaní bolo medzi účastníkmi nesporné, že výlučným nájomcom a členom družstva, bol odporca už pred uzatvorením manželstva s navrhovateľkou. Rovnako v priebehu konania, nebolo medzi účastníkmi sporné, že po rozvoze s jeho prvou manželkou, mu či už na základe dohody, alebo autoritatívneho rozhodnutia súdu, vznikla povinnosť, zabezpečiť tejto bytovú náhradu, v rozsahu náhradného bytu. Vychádzajúc z ustálenej súdnej praxe, za splnenie tejto povinnosti, sa považuje oznámenie povinnej osoby, adresované osobe oprávnenej, že má možnosť, uzatvoriť nájomnú zmluvu s konkrétnym prenajímateľom, vo vzťahu ku konkrétnemu bytu, za stanovených podmienok, táto povinnosť však nezakladá právo na strane oprávnenej osoby, požadovať vo svoj prospech prevod vlastníckeho práva takejto bytovej náhrady, pretože existencia takejto povinnosti, nespôsobuje zánik práva rozvedeného manžela, domáhať sa vyporiadania majetkovej hodnoty členského podielu, v prípade zákonom splnených podmienok spočívajúcich v tom, že počas trvania manželstva, manželia boli nielen spoločnými nájomcami, ale aj spoločnými členmi bytového družstva. Splnenie tejto povinnosti na strane odporcu, teda nebolo spôsobilé vyvolať zmenšenie, alebo zväčšenie majetku v dispozičnej sfére odporcu. Odporca si túto svoju povinnosť preukázateľne splnil tým, že oznámil svojej prvej bývalej manželke, že má možnosť stať sa nájomkyňou obecného bytu, ktorého prenajímateľom bolo Mesto C. a ktorý mala dovtedy v nájme navrhovateľka, pričom vo vzťahu k splneniu tejto povinnosti, je právne bezvýznamné, za akých okolností došlo k ukončeniu nájomného vzťahu, medzi prenajímateľom a navrhovateľkou, ktoré mali za následok, že predmetný byt sa stal právne voľným. Je potrebné si uvedomiť, že išlo o byt obecný, vo vzťahu ku ktorému bola navrhovateľka iba v postavení nájomkyne, ktorý vlastnilo Mesto C., navrhovateľka nebola jeho vlastníčkou, rovnako nebola ani vlastníčkou majetkovej hodnoty, keďže sa nejednalo o byt družstevný/, zodpovedajúcej členskému podielu v bytovom družstve, ktorú by prevádzala na bývalú manželku odporcu. Z uvedených dôvodov je preto jednoznačné, že nie sú tu splnené zákonné predpoklady preto, aby navrhovateľkou uplatnený nárok, bol spôsobilý k vyporiadaniu, v zmysle zásad uvedených v § 150 OZ.

Rovnako nedôvodná, je aj námietka navrhovateľky, uplatnená v odvolaní, spočívajúca v tom, že pre prípad, že odvolací súd dospeje k záveru, že jej nárok nemožno vyporiadať v súlade so zásadami

uvedenými v § 150 O.s.p., tak je namieste jeho posúdenie, podľa ust. § 451 a nasl. OZ, pretože odporca sa na jej úkor obohatil tým, že jej po predaji bytu neposkytol plnenie, vo výške polovice z predajnej ceny družstevného bytu, ako aj tým, že plnila za neho to, čo mal plniť on sám.

Podľa § 451 ods. 1 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením, je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 454 OZ, bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

Právny vzťah bezdôvodného obohatenia, je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu, alebo na základe určitej právnej skutočnosti. Na základe tohto právneho vzťahu, vzniká právo požadovať poskytnuté plnenie naspäť a povinnosť takéto plnenie vrátiť. To, či v danom prípade, bolo plnené bezdôvodne, závisí od posúdenia všetkých okolností, za ktorých došlo k plneniu. Jedným zo základných predpokladov, splnenie ktorých je nevyhnuté, pre vznik záväzkovo právneho vzťahu bezdôvodného obohatenia, je vznik bezdôvodného obohatenia, objektívne merateľného v peňažných jednotkách na strane povinného (obohateného) a vznik majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, ktorá postihuje inú určitú osobu (oprávneného), pričom táto majetková ujma, zodpovedá zmienenému bezdôvodnému obohateniu, na strane obohateného. Predpoklady vzniku právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia, preukazuje v súdnom konaní ten, kto sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia. Ust. § 454 OZ upravuje prípady, pri ktorých existuje právna povinnosť, na konkrétne plnenie toho, za koho bolo plnené a naopak, neexistuje povinnosť na plnenie na strane toho, kto plnil. Táto právna povinnosť plniť, môže vyplývať zo zákona, alebo zo záväzku. Skutková podstata podľa § 454 OZ je teda naplnená za predpokladu, že ten, kto plnil inému (poskytol mu plnenie, ktoré má majetkovú hodnotu), túto povinnosť nemal a plnil namiesto toho, kto bol na toto plnenie povinný (t.j. namiesto dlžníka), pričom medzi subjektmi, medzi ktorými došlo k plneniu, bolo zrejmé, že sa plní za iného.

V preskúmvanej veci, odvolací súd dospel k záveru, že tu nie sú splnené predpoklady, pre vznik záväzkovo právneho vzťahu bezdôvodného obohatenia tak, ako to v odvolaní tvrdila navrhovateľka a to s poukazom na to, že povinnosť odporcu zabezpečiť náhradný byt svojej bývalej manželke, nepredstavuje majetkovú hodnotu, spôsobilú mu privodiť v prípade jej splnenia, zmenšenie jeho majetkovej sféry, v dôsledku čoho teda, ani skutočnosť, že jeho bývalá manželka mala možnosť s prenajímateľom uzatvoriť nájomnú zmluvu k bytu, ktorého dovtedajšou nájomkyňou bola navrhovateľka, nemôže znamenať vznik bezdôvodného obohatenia objektívne merateľného v peňažných jednotkách na strane odporcu, teda nemožno hovoriť, že tento sa na úkor navrhovateľky, spôsobom, ako ona tvrdí, bezdôvodne obohatil. O splnení povinnosti za iného, možno uvažovať len v medziach, v ktorých táto povinnosť u odporcu skutočne existovala. Keďže odporca nebol nositeľom povinnosti, obsahom ktorej, by bolo zabezpečenie majetkovej hodnoty, v prospech svojej bývalej manželky, v súvislosti so zabezpečením bytovej náhrady, ktorá povinnosť by bola spôsobilá privodiť mu zmenšenie jeho majetku, nemohla sa navrhovateľka vo vzťahu k nemu, dostať do postavenia subjektu, na úkor ktorého sa on bezdôvodne obohatil. Je potrebné si uvedomiť, že to nebola ona, kto v rozhodnom období, bol prenajímateľom predmetného bytu, nebola jeho vlastníčkou, a keďže sa nejednalo o byt družstevný, nedisponovala vo vzťahu k nemu majetkovými právami, zodpovedajúcimi hodnote členského podielu porovnateľného družstevného bytu. Pokiaľ by však aj z jej strany, k takémuto plneniu vo vzťahu k bývalej manželke odporcu bolo prišlo, bolo by to nad rozsah povinnosti, na plnenie ktorej, bol zaviazaný odporca a povinnosť vydania bezdôvodného obohatenia, by za tejto situácie rozhodne nezaťažovalo odporcu, pretože na jeho strane ani v takomto prípade by neboli splnené zákonné predpoklady, pre jeho vznik. V konečnom dôsledku za nedôvodné, považoval odvolací súd aj tvrdenie navrhovateľky, že za odporcu plnila na základe dohody, ktorou jej odporca, garantoval rovnaké práva k družstevnému bytu, aké mal v tom čase on a to z dôvodu, že existenciu takejto dohody v konaní navrhovateľka nepreukázala a ako bolo už vyššie odvolacím súdom konštatované, na strane odporcu nebola existencia žiadnej povinnosti, merateľnej peňažným

ekvivalentom, nesplnenie, ktorej, by mohlo mať za následok vznik bezdôvodného obohatenia na strane odporcu, tak ako to navrhovateľka tvrdí.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, vyhodnotil odvolací súd, námietky navrhovateľky uplatnené v odvolaní, ako nedôvodné a rozsudok prvostupňového súdu, ako vecne správny, za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania, súd rozhodol za použitia § 224 ods. 1 v spojitosti s ust. 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, ako úspešnému účastníkovi v odvolacom konaní, ich náhradu nepriznal, pretože mu trovy v odvolacom konaní nevznikli.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.